

Koroška podpora in pomoč Sloveniji

Predsednik slovenske vlade Lojze Peterle in koroški deželni glavar C. Zernatto sta v petek obiskala Krško - Koroška je za konkretno in takojšno pomoč Sloveniji — Eksplozije na daljnovodih — Za zaprtje JE Krško do 1995

KRŠKO — V petek, 2. avgusta, sta Krško obiskala predsednik slovenske vlade Lojze Peterle in njegov gost, koroški deželni glavar dr. Christophom Zernatto s sodelavci. Visoka gosta sta prišla v Krško po noči, ko so neznani teroristi podstavili eksploziv na treh daljnovodih v okolici Krškega in blizu jedrske elektrarne. Dva stebra sta bila v eksplozijah močno poškodovana, s tretjega pa so strokovnjaki še pravi čas odstranili eksploziv. Seveda je obisk v Krškem zaznamovalo tudi to teroristično dejanje. Med drugim sta si predsednik Peterle in deželni glavar Zernatto ogledala poškodovani stebel daljnovoda v neposredni bližini znanega krškega gostišča Tri lučke.

Po sprejemu na občini, kjer je gostom župan Vojko Omerzu predstavil krško občino, in po ogledu posledic eksplozije je bila v kulturnem domu tiskovna konferenca. Koroški deželni glavar dr. Zernatto je med drugim povedal, da je namen njegovega obiska v Sloveniji, da se na kraju samem seznanijo s posledicami vojne. »Koroška je bila od 25. junija v stalnem stiku s Slovenijo. Naša dežela je tudi prva pokazala razumevanje za slovensko pot v demokracijo in samostojnost. Koroška in Slovenija imata prave dobrososedske odnose. Namen našega obiska je v prvi vrsti, da na kraju samem vidimo, kako lahko Koroška najbolj učinkovito pomaga pri gospodarskem razvoju Slovenije, zlasti pri spodbujanju zasebne iniciative, in na humanitarnem področju. Sedaj nikakor ne gre samo za načelno, verbalno podporo Sloveniji, ampak je čas za konkretno gospodarsko pomoč,« je med drugim dejal dr. Zernatto. Med obiskom sta se sestali tudi visoki gospodarski delegaciji Slovenije in Koroške.

Seveda koroška stran ni skrivala, da je zaskrbljena zaradi zadnjega napada

na daljnovode v bližini jedrske elektrarne, sicer pa je znano koroško in avstrijsko stališče do tega jedrskega objekta: nadvse si želijo, da bi elektrarno čim prej zaprli. Vendar so posebej poudarili, da avstrijske gospodarske pomoči Sloveniji ne gre pogojevati z zaprtjem jedrske elektrarne, kajti Slovenija potrebuje pomoč takoj, avstrijska stran pa verjame, da bo Slovenija držala besedo in jedrsko elektrarno res zaprila do leta 1995. »Veseli smo, da to vprašanje v Sloveniji jemljete zelo odgovorno in da resno razmišljate, da bi opustili jedrsko energijo. Gospod ministri predsednik Peterle pa mi je tudi obljubil stalne informacije na najvišji ravni o vprašanih delovanjih jedrske elektrarne Krško. Obe strani naj bi se zavezali, da se odpovedujeta novih jedrskih naprav, in za ta vprašanja naj bi ustanovili skupno komisijo.«

Ena od oblik humanitarne pomoči, o čemer je tekla beseda tudi na kratkem obisku v brežiški bolnišnici, bo tudi koncert na visoki umetniški ravni, ki ga bo koroška stran pod imenom Bernstein gala pripravila 25. avgusta v Be-

ljaku in katerega izkupiček bo namenjen za obnovo enega od med vojno porušenih objektov v Sloveniji. Vsi vrhunski umetniki bodo na tem koncertu nastopili zastonj.

Predsednik slovenske vlade Lojze Peterle je izrazil zadovoljstvo nad tem prvim uradnim srečanjem na vladni ravni, odkar je na čelu koroške vlade dr. Zernatto. »Veseli smo solidarnosti, podpore in pomoči, ki jo koroška deželna vlada daje Sloveniji. Sedaj potrebujemo predvsem sodelovanje na gospodarskem področju in koroška stran nam je zagotovila vse svoje zveze, ki jih ima v Avstriji, in to je za nas izredno pomembno,« je povedal predsednik Peterle. »Živimo na skupnem prostoru, imamo skupno odgovornost in veliko nam je do tega, da imamo medsebojne stvari urejene na dobrososedski način, najboljši in čim bolj prepričljivo. Razumemo, da je problematika jedrske elektrarne Krško v ospredju zanimanja na Koroškem. Naša vlada dela tako, da bi jedrsko elektrarno Krško do leta 1995 dokončno zaprli. Do takrat pa moramo skrbeti, da bo njeno delovanje povsem varno.«

A. BARTEJ

V KRŠKI OBČINI — Predsednika slovenske vlade Lojzeta Peterle in njegovega gosta, koroškega deželnega glavarja dr. Christoph Zernatta (drugi z leve), je pozdravil krški župan Vojko Omerzu, ki je visokim gostom predstavil občino Krško. (Foto: A. B.)

Škoda po toči je večja kot je sprva kazalo

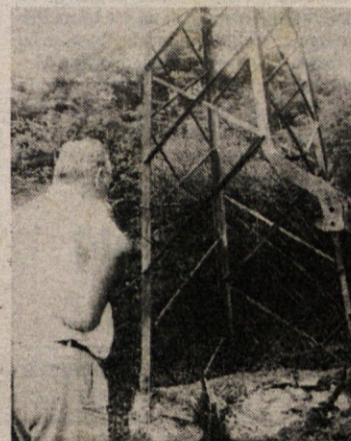
Le v kmetijstvu Mirenske doline škode več kot 60 milijonov din

TREBNJE — Skupna škoda po katastrofalnem neurju s točo, ki je divjalo 21. julija v Mirenski dolini, znaša prek 150 milijonov din, od tega je več kot za 60 milijonov din škode samo v kmetijstvu, že to pa je več kot 4,5 odstotka družbenega proizvoda trebanjske občine!

Podpredsednica trebanjskega izvršnega sveta Majda Ivanov je na seji vlade omenila, da zaenkrat pravi nič ne kaže, da bo republiško ministrstvo za urejanje prostora in varstvo okolja, kateremu so takoj posredovali zahtevek za 5 milijonov premostitvenih sredstev za sanacijo objektov, kaj spremenilo stališče. V Ljubljani namreč menijo, da bi se ljudje pač morali »reševati« z zavarovalnicami, kar pa se zdi Trebanjcem, milo rečeno, nerazumljivo, kajti toča je povzročila večjo škodo kot vojna agresija na Medvedjeku, pa so lahko oškodovancem po prednostnih merilih republiške vlade v celoti povrnili vojno škodo na stanovanjskih hišah s pomočjo republiškega solidarnostnega dinarja.

Na sedežu mirenske krajevne skupnosti izdajajo oškodovancem naročilnice za nabavo kritine brez prometnega davka, zdaj pa že na veliko prihajajo tudi račun, ki jih morajo ljudje plačati. Novomeška LB je obljubila oškodovancem pomoč z ugodnimi posojili. Trebanjska davkarja bo prizadetim kmetom priznala olajšave.

P. P.

MINIRAN DALJNOVOD — Neznani teroristi so v noči s 1. na 2. avgust minirali tri daljnovode v bližini Krškega. Eksploziji sta poškodovali stebra na 20 in 110-kilovoltnem daljnovodu, medtem ko so na enem od stebrov 110-kilovoltnega daljnovoda strokovnjaki eksploziv odstranili. Razdejanje, ki ga je eksplozija povzročila na stebri daljnovoda pri znanem krškem gostišču Tri lučke, so si ogledali tudi predsednik slovenske vlade Lojze Peterle in njegov gost, koroški deželni glavar dr. Christoph Zernatto s sodelavci. Teroristični diverzanti so uporabili plastično razstrelivo, opremljeno s svetlobno celico, strokovnjaki pa pravijo, da tako razstrelivo izdelujejo samo v beograjskem Institutu za bezbednost. (Foto: A. B.)

Novoles zunaj največjega razsula

Positivna ocena novomeške vlade za Novolesov sanacijski program in začeto sanacijo - Pravijo, da pričakovanja svežega denarja za poslovanje niso nerealna

NOVO MESTO — Pretekli petek se je novomeški občinski izvršni svet seznanil z načrtom sanacije podjetij Drobno pohištvo in Novi ambient v okviru poslovnega sistema Novoles. Sanacijski program je narejen po modelu sanacije šentjernejke Iskre Upori, ki se je pokazal za uspešnega, saj obe novi podjetji kljub splošnim neugodnim razmeram poslujeta pozitivno. Vlada je program in že začeto sanacijo v Novolesu ocenila pozitivno.

Sanacijski odbor, ki ga vodi nekdanji Novolesov direktor Jože Knez, se je oprl predvsem na podjetji Drobno pohištvo in Novi ambient, saj sta bistveneje pomena za cel Novoles. Pred stečajem sta ti dve podjetji ustvarjali okrog tretjino vse Novolesove realizacije, prek polovice izvoza in okrog 70 odst. vseh delavcev. Z sanacijo obeh proizvodnih nameravajo v Novolesu odpraviti glavni vir izvoza in ohraniti Novolesov izvoz, kar je tudi pogoj za obstoj celotnega sistema in zmožnost vračanja dolgov. Ko bo proizvodnja sanirana, naj bi izvozili za 28 milijonov mark izdelkov. V sanaciji ohranjenih 450 delovnih mest, kar je za stroško dolino izrednega pomena, za republiko pa ceneje od ustvarjanja novih delovnih mest. Z izvedbo programa sanacije v še preostalih delih Novolesa bodo finančno utrdili celoten sistem Novolesa.

Za vzpostavitev proizvodnje in nadaljnje tekoče poslovanje novo podjetje Pohištvo Straža potrebuje 72,7 milijona din svežega kapitala. Od tega naj bi družabniki prispevali 17,7 milijona, 20 milijonov poslovne banke v obliki iz-

voznih posojil, 35 milijonov din pa republiško ministrstvo za delo. Narejene imajo tudi elaborate za dokapitalizacijo v sodelovanju s tujci, en elaborat pa čaka v paketu elaboratov drugih slovenskih podjetij pri republiškem izvršnem svetu.

Trenutno se Novoles že pobira iz največjega razsula in ga je po besedah direktorja Milana Bajžlja možno rešiti.

če ne bo pri nas še kake vojne. V poslovanju, ki v zdajšnjem hkratnem stečajnem in sanacijskem postopku povsem razpadlega sistema poteka še povsem iz rok v usta, saj so brez surovin, brez zalog, brez denarja, celo terjatve do kupcev so že »porabili«, so že začeli zmanjševati izgube. Sistem je deblokiran, seveda finančno še ne v celoti. V avgustu predvidevajo, da bi se dalo zagotoviti že zelo solidno proizvodnjo. V najkrajšem času bodo nekako morali priti še do manjkajočih neobremenjenih kadrov, da bodo že delujoči sanacijski ekipi in novemu vodstvu pomagali izpeljati vendarle začeto sanacijo Novolesa. Z. L.—D.

Danes v Dolenjskem listu

- na 3. strani:
 - V Škocjanu znajo delati kritino
- na 5. strani:
 - S političnim predznakom
- od 7. do 10. strani:
 - Priloga Dolenjskega lista
- na 11. strani:
 - Zločinci najmračnejše vrste
- na 16. strani:
 - Prva nagrada v Podgorju

Kmetje si delajo zaloge

V Metliki končali z odkupom, v Črnomlju šele na polovici — Priprave na setev

METLIKA, ČRNOMELJ — V Metliki so načrtovali, da bodo letos odkupili okrog 400 ton pšenice, vendar so je do konca preteklega tedna, ko je bil odkup v glavnem že končan, v Žito odpeljali 230 ton. To je bilo zrnje od kmetov in zadržna pšenica.

Ljudje so si zaradi nepredvidljivih političnih razmer večje zaloge pšenice naredili doma, kar tudi ni slabo. Paziti bodo morali le, da jo bodo pravilno skladiščili. V Metliki pričakujejo, da bodo odkupili še okrog 50 ton pšenice lanskega letnika.

Sicer pa že tečejo priprave na jesensko setev. Kmetijska zadruga že dobiva ponudbe za semensko pšenico, opozarja pa kmete, naj upoštevajo mnenja in nasvete svetoval-

nih služb, bodisi da gre za agrotehniko ali sortni izbor. Svetovalna služba bo dala navodila pravočasno, zadruga pa bo prav tako pravočasno zagotovila mineralna gnojila.

V Črnomaljski občini so načrtovali, da bodo v letošnjem letu odkupili 150 ton pšenice, do 5. avgusta, ko so bili sredi odkupa, pa so je kmetje pripeljali 91,5 ton. Predvidevajo, da bodo dosegli načrtovani odkup, čeprav ljudje tamjajo zaradi neugodnih odkupnih cen.

Sicer pa so semenarje že ponudile kmetijski zadrugi semensko pšenico. Gre za ponudbo takšnih sort, kot so bile na voljo lani. Cena za semensko pšenico je še neznanika, naročila pa naj bi začeli v zadrugi sprejemati v drugi polovici avgusta.

M. B.—J.

IZKAZALI SO SE MED VOJAŠKO AGRESIJO NA SLOVENIJO — Vsak je po svojih močeh pripomogel, da se minuli dnevi vojne na Slovenskem niso končali, kot je pričakoval okupator, toda nekaj jih je bilo na Dolenjskem, ki so se posebej izkazali. Osmerica delavcev milice novomeške UNZ je prejšnji teden na predlog izkaznika Boruta Likarja in po sklepu republiškega ministra za notranje zadeve Igorja Bavčarja zavojo vojnih zaslug napredovala v višji naziv. Na posnetku so od leve proti desni: Borut Novak, komandir PM Novo mesto, ki je postal inšpektor I. razreda, Marko Nikolčič s PM Trebnje je prejel naziv nižjega miličnika, Boris Murn (PM Novo mesto) in Dušan Hajdinjak (PM Trebnje) sta postala miličnika I. razreda, Marjan Gašperin s PM Novo mesto je postal samostojni miličnik, naziv višji miličnik je prejel Milan Mede (Prometna postaja milice Novo mesto), Borut Likar, Mihael Mirtič (PM Novo mesto) je postal višji miličnik I. razreda, Andrej Šušteršič (inšpektorat milice UNZ Novo mesto) pa miličnik I. razreda. Na posnetku ni Franca Glihe iz OM Mokronog, ki je od minulega četrtka naprej miličnik. (Foto: B. B.)

To bo boj brez orožja

Pet v Posavju miniranih stebrov daljnovodov električne napeljave, miniran daljnovod v Dogašah na Štajerskem in sedaj še eksplozija na Petrolovi bencinski črpalki v Mariboru imajo preveč skupnih predznakov, da bi jim lahko pripisali zgolj naključno podobnost v ravnanju neznanih storilcev. Še morebitne zadnje dvome je razblinilo odkritje na neeksplozivnih stebrih daljnovoda v sadnem nasadu sremiškega Agrokombinata, koder je bil med drugim najden tudi vžigalnik detonatorja z jasno vgraviranim napisom »Centar za bezbednost Beograd«. Vojno so zamenjali dnevi navideznega miru, tega pa čas diverzij in teroristov. Tisti, ki so tak razplet pričakovali, se niso zmotili, predviden scenarij se kaže v jasnih obrisih: vnesti zmedo in strah med prebivalce, gospodarstvu pa povzročiti čim več škode.

Med vojno smo vedeli, kam in proti komu uperiti orožje, sedaj je sovražnik skrbno prikrit. Danes je lahko v obliki nemarno odložene potovalke na železniški postaji, jutri v podobni naključno parkirane avtomobila, pojutrišnjem se lahko skriva v navidez nedolžni poštni pošiljki. Nešteto je oblik in metod dela v svetu sodobnega terorizma in diverzij, ena bolj zahrbtna in barbarska od druge, in nič čudnega ni, če jih je v službo vzel nasprotnik, katerega ravnanje so že doslej označevali takšni pridevki. Ni je oblasti, organa ali ustanove na tem svetu, ki bi boju s takšnim nasprotnikom bili kos brez pomoči slehernega od nas. Kajti to ni več boj z orožjem, pač pa boj, v katerem imata glavno besedo budnost in previdnost, boj, v katerem je treba znati videti in slišati.

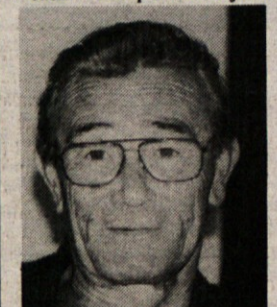
B.BUDJA

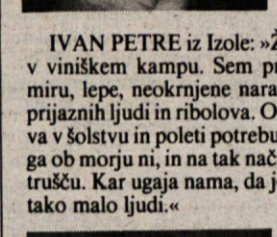
»Kamp miru«: tujih gostov ni

VINICA — 1. avgusta, na vrhuncu poletne turistične sezone, je bilo v najbolj znanem belokranjskem kampu v Vinici, v katerem je prostora za 300 turistov, le 10 gostov, ki so postavili 3 šotore in eno avtomobilsko prikolico. Dve prikolici sta čakali prazni, ker so »stanovalci« morda odšli le začasno. Medtem ko je bilo pretekla leta poleti od 1.200 do 1.400 nočitev, jih je bilo letos le nekaj deset. Nekdaj je bilo več kot tri četrtine tujcev, letos sta le eno noč prespala Nemec in Nizozemec. V kuhinji v kampu, kjer so pretekla leta komaj ustreči vsem gostom, letos nimajo za koga kuhati. Takšna je na prvi pogled podoba največjega slovenskega kampa ob topli in (zaenkrat še) čisti Kolpi, ki so jo dopolnili tisti, ki v kampu še vztrajajo.

EVGEN ŽAGAR, vodja kampa: »Že 30 let delam tukaj, pa takšne katastrofe, kot je letos, še ni bilo. Menim, da za abstinenco naših gostov, med katerimi so prevladovali stalni, ni kriva bližina hrvaške meje, saj je tukaj mir. Gotovo pa gre krivica iskati v splošnih političnih razmerah v Jugoslaviji. Poleg Slovencev in tujcev so prihajali tudi gostje iz drugih jugoslovanskih republik. Vsaj slednjih letov zagotovo ne bo. Še sreča, da sem sam zaposlen, sicer bi bil primanjkljaj v kampu ogromen. Vendar pa ne bomo mogli uresničiti načrtov o obnovi kampa, ker ne bo denarja, saj letos ne moremo privabiti ljudi niti s prireditvami, ki jih je bilo včasih v kampu v izobilju.«

JANEZ ZUPANČIČ iz Ljubljane: »Pretekla leta sem hodil kampirat na Primostek, letos pa sem se odločil za Vinico in ni mi žal. Po naravnih danostih ter prijetnosti in domačnosti domačinov je to najboljši kamp v Sloveniji. Že več kot 20 let hodim v Belo krajino ter jo priporočam prijateljem in veliko sem jih navdušil, da so mi sledili. Sedaj mi bodo gotovo še bolj. 10 gostov, kolikor nas vztraja v kampu, smo ustanovili društvo kolpoljubcev, naša naloga pa je varovanje Kolpe, miru in čistote. Vabimo ljudi dobre volje, da se nam pridružijo.«

IVAN PETRE iz Izole: »Že 11. leto sem v viniškem kampu. Sem prihajam zaradi miru, lepe, neokrnjene narave, čiste vode, prijaznih ljudi in ribolova. Oba z ženo delava v šolstvu in poleti potrebujeva mir, ki pa ga ob morju ni, in na tak način se izognemo tršču. Kar ugaja nama, da je letos v Vinici tako malo ljudi.«

EDVARD ŽAGAR iz Ankarana: »Pretekla leta je prihajalo iz Primorske po 5 ali 6 družin, tako da smo imeli v kampu kar svojo koprsko ulico. Letos smo le mi in Petrovi. Zato, ker nas je v kampu malo, pa se počutimo kot ena družina. Zvečer pečemo ribe in zapojemo. Prazen kamp nas, gostov, ne moti. Čeprav nam mir prija, pa se z nostalgijo spominjamo zabavnih prireditev iz preteklih let. Malo živahnosti prav nič ne škodi.«

STANARIN NISO POVIŠALI

RIBNICA — Medtem ko so v drugih občinah od decembra lani stanarine vsaj enkrat ali dvakrat povišali, jih v ribniški občini niso. Odgovorni pri Stanovanjski skupnosti so povedali, da se za podražitev niso odločili, ker po eni strani življenjski standard nasploh pada, po drugi pa je za vzdrževanje stavb zadoščala sedanja stanarina. To je bilo možno zato, ker so tudi amortizacijo namenjali za vzdrževanje. Če pa bo prišlo do tako imenovanega lastninjenja stanovanj, bodo podjetja — lastniki stanovanj del stanarine (amortizacijo) namenjala v svoj poslovni sklad in bo tako manj denarja za redno in investicijsko vzdrževanje stanovanjskih stavb. Zjad znaša povprečna stanarina v občini Ribnica nekaj nad 16 din za kvadratni meter stanovanja.

NOVE ZBIRALNICE MLEKA

LOŠKE POTOK — Na območju Loškega Potoka v ribniški občini v zadnjih tednih gradijo oz. urejajo zbiralnice mleka. Dokončane so že v vaseh Mali Log, Segova vas, Bela Voda in Travnik, urejajo pa jih še v vaseh Retje in Hrib.

Politika ustavila ITPP

Futog iz Novega Sada ukinil dobave — Banjalučani zaplenili blago

RIBNICA — Škodi, ki jo je povzročila vojna, se ni mogel izogniti niti ribniški ITPP. Kolektiv z 250 zaposlenimi je moral zaradi blokade dobav žice iz Futoga v Novem Sadu ustaviti proizvodnjo žičnih mrež in mrež za filtre.

Politično navdihnjena odločitev dobavitelja je povzročila veliko škodo ribniškemu podjetju, ki bo moralo nadomestilo za dobavo poiskati na tujem trgu. Toda poskus z Italijo je že odpadel, kajti v sosednji državi imajo trenutno kolektivne dopuste, v celoti gledano pa je upanje na take povezave s tujimi partnerji v tem trenutku tudi nerealno, saj se ti zavedajo velikega rizika, ki ga prinaša sovlaganje ali sodelovanje z jugoslovanskimi podjetji.

Večji del jugoslovanskega tržišča je za izdelke ITPP, cisterne za gorivo in peči za centralno kurjavo preprosto zaprt. V Bosenski krajini so zaplenjeni vsi izdelki, ki so se tako pridružili slovenskemu blagu, kar v Banjaluki opravičujejo kot zameno za tovarnjake, ki naj bi med vojno običali v cestnih blokadah in do sedaj še niso bili vrnjeni.

Težave premoščajo sedaj z letnimi dopusti, če pa se bo trend nadaljeval, bodo uvedli štirizmenskno delo, v skrajnem primeru pa bodo morali poslati delavce na čakanje. Seveda se v podjetju zavedajo, da mora biti političnim združam prej ko slej konec in da bo v gospodarstvu zopet zmagal zdrav razum.

M. GLAVONJIČ

Še o resnicah v anonimnih pismih

Papir vse prenese, korajže pa je tudi več kot dovolj, če se avtorji obtožni potrebno podpisati — Najpomembnejši je dober spomin

ČRNO MELJ — Pismo, ki je pred dobrim mesecem prišlo na Dolenjski list in v katerem eden od zaposlenih v črnomaljski kmetijski zadrugi tarna o prenižini plačah »navadnih« delavcev ter (pre)visokih vodilnih v zadrugi, bi lahko po vseh pravilih romalo v naš »arhiv« ali, z drugimi besedami, v koš. Bilo je namreč napol anonimno. Toda da bi razjasnila, kaj se pravzaprav dogaja v zadrugi in tudi zato, da ne bi pozneje name leteli očitki, da se bojim dotakniti spornih zadev (kajti iz pisma je bilo slutiti, da so plače v zadrugi precej sporna zadeva in tako rekoč tabu tema), sem se odpravila po podatke. Seveda k najboljši odgovornosti za te zadeve, ki so prav tako odgovorni za resničnost informacij kot jaz, ali pa v tem primeru morda še bolj. Podatke, ki pa so zanikali trditve v pismu, sem dobila, da pa tudi držijo, sem se lahko prepričala na lastne oči.

rektorja v kmetijski zadrugi, medtem ko naj bi jaz izpadla kot nejevernica Tomaž, ki se je ob njegovih lažeh dal speljati na led. Toda vsaj zase lahko rečem, da takšnih kritik ne sprejemam, tudi zato ne, ker zaenkrat še zaupam svojim očem. Ob vsem skupaj se čudim, da sem sama dobila podatke in vse, kar je povezano v razdeljevanjem plač v kmetijski zadrugi, čeprav me — milo rečeno — plače na zadrugi osebno niti najmanj ne zanimajo, medtem ko naj bi bilo piscu pisma po njegovih besedah to onemogočeno. Če bi sam hotel dobiti te podatke, bi jih najbrž tudi dobil, ne da bi o tem pisaril okrog in pošiljal po informacije, ki so bile menda razobešene celo po oglasnih deskah, nekoga drugega. Morda se sam noče izpostavljati? Verjamem, da je mogoče res tako, toda če bi imel povsem poštene namene, se najbrž ne bi skrival v pismih za lažnimi imeni. In če je to že storil, bi moral imeti vsaj tako dober spomin, da bi se obkrajat podpisal z istim imenom. Morda pa je hotel prikriti, da Miha V. in Franc U. nista isti osebi. Žal mi to ni uspelo, saj je že brez grafologa moč ugotoviti, da gre za pisavo iste osebe.

Ker sem se v njegovih očeh očitno izkazala kot nezanesljiva informatorka, si bo moral poiskati drugo. Dvomim pa, da bo med novinarskimi kolegi našel koga, ki bo pripravljen prikrivati novice zgolj po njegovih resnicah, zlasti še, dokler bo anonimni. Zase dobro vem, da bom odeslala anonimna pisma s podobno vsebino, ki bodo morebiti še prihajala na Dolenjski list iz kmetijske zadruge ali kateregakoli drugega belokranjskega podjetja, skrbno shranjevala v arhiv. Kdor ima toliko korajže, da blati ljudi, naj je zbere dovolj še za podpis.

MIRJAM BEZEK-JAKŠE

Kaj poslej z domom JLA?

Predlog občinske skupščine je, naj bi ga dali v najem

RIBNICA — Tudi v Ribnici se armada pripravlja za selitev, domačini pa že razmišljajo, kakšna bo usoda ne le ribniške vojašnice, ampak tudi doma JLA, ki je bil dolga leta tudi središče ribniškega kulturnega in zabavnega življenja ter športnih dogajanj. Dobro obiskana je bila restavracija doma, kjer so kuhali tudi malice za zunanje goste. V domu je kino, kegljišče itd.

Upravnica doma JLA Slavica Ugrešnikovič pa je povedala, da so tak predlog občinske skupščine že dobili in ga poslali nadrejenim v Ljubljano, ker sami o tem ne morejo odločiti. Odgovora še niso prejeli. Dodala je še, da se je iz doma JLA že izdelala ribniška knjižnica, v domu ne kuhajo več malice za zunanje goste, pripravljajo pa še selitev inventarja, knjig in dokumentov. V zvezi z občinskim predlogom o delitvi najemnine »pol-pol« pa je dejala, da po podatkih in dokumentih, ki jih ima, ne gre za delitev »pol-pol«, ampak da je v dom vloženih 83 odst. denarja in sredstev JLA, delež občine pa znaša z vrednostjo zemljišča in prispevkov kulturne skupnosti vred le 17 odst.

J. PRIMC

Slovenija Moja dežela.

KAKO REŠITI PROBLEME?

ROSALNICE PRI METLIKI — Rosalničani opozarjajo, da bi morali urediti kanalizacijo in pokopališče v Rosalnicah, za čimprejšjo rešitev teh dveh problemov in pomoč pa so zaprosili skupščino občine Metlika. Krajevna skupnost nima dovolj denarja, da bi vse to lahko sama uredila. Predvsem pa ne bi zmogla stroškov za ureditev pokopališča, na katerega pokopavajo pokojne iz več vasi. Na skupščini občine so pjasnili, da je gradnja kanalizacije v Rosalnicah odvisna od denarja, ki je zagotovljen v občinskem proračunu, a za to naložbo denar v proračunu letos ni načrtovan. Kar pa se tiče pokopališča, so Rosalničani zvedeli, da je potrebno najprej odkupiti zemljišče, potem pa začeti dogovore za ureditev pogrebnih dejavnosti s Komunalo iz Metlike ali z zasebnim podjetjem.

IZLET V GORNO RADGONO

ČRNO MELJ — Slovenska kmečka zveza — Ljudska stranka in Društvo vinogradnikov Bele krajine pripravljata v nedeljo, 18. avgusta, izlet v Gornjo Radgono. Izletniki se bodo udeležili kmečkega tabora v Beltincih, si ogledali kmetijski sejem v Gornji Radgoni, obiskali sodobno kmetijo, kdar bo želel, bo lahko odšel naslednji dan na Madžarsko, kjer bo v Lipici papere sprejemal za Slovence. Prijave sprejemajo poverjeniki SKZ-LŠ v krajevni skupnostih ter v pisarni stranke v Črnomlju ali na tel. 51-320.

Samostojna SLOVENIJA 1991

Kje bo disko v Kočevju

Včasih je bilo Kočevje ponoči mrtvo mesto, zdaj pa je za mnoge celo preveč hrupno — Kako ustredi obojimo?

KOČEVJE — Doslej je bil že dlje časa v Kočevju le en disko, in sicer v hotelu Pugled, ker je disko v mladinskem klubu Škorc prenehal delati. Zjad pa so se v Škorcu spet zbudili in bo disko deloval celo dvakrat na teden.

Delegacija krajanov je zato pred kratkim obiskala predsednika občinskega izvršnega sveta in pri njem protestirala proti ponovnemu odprtju diska v Škorcu. Večina meni, naj bi bil disko še naprej le v hotelu. Tam je primernejši prostor kot v drugih gostiščih in tudi v Škorcu. V bližnji okolici ni stanovanjskih hiš, da bi stanovalce motil hrup. Tudi direktor hotela Nace Vidrih pravi: »Hrupa iz naših prostorov res ni. Menimo, da so prostori pri nas primernejši tudi za zbirališče mladih, kot so kje drugje. Poskrbljeno je za red. Celotni inšpektor notranjih zadev iz Ljubljane je pred kratkim o našem disku dejal, da je v njem več reda kot v diskih v Ljubljani. Včasih smo bili kritizirani, da hotel ne poskrbi za zabavo in da je Kočevje mrtvo mesto, saj morajo ljudje s kurami spat. Zjad, ko smo za to poskrbeli, pa nekaterim spet ni prav.«

J. PRIMC

TOM — firma, rojena med vojno

Tovarna opreme d.d. Mirna ostaja poslovno tesno povezana z Adrio Caravanom in Revozom — Velika škoda ob ujmi — Novi programi

MIRNA — Nekdanja tovarna šivalnih strojev, pozneje pa obrat oz. tozid iemvejeve Adrie Caravan, je od letošnjega 1. julija registrirana kot delniška družba Tovarna opreme Mirna. Lastnik vseh delnic TOM je ustanovitelj družbe, novomeška Adria, v okviru katere so se že kakšno leto pogovarjali o reorganizaciji, o razbitju te »gmote« vsaj na profinote centre. Ti niso nikoli prav zaživele, pospešeno dogovarjanje v Adrii pa je le obrodilo ustanovitev na Adrio kapitalsko navezane družbe na Mirni.

Vse hujši konkurenci na najzahetnejših trgih. Preveč poenostavljeno je gledanje, da je dovolj že, če je blago narajeno, potem bo tudi denar. Bivša tovarna šivalnih strojev na Mirni je propadla ravno zavoljo ozke proizvodne usmeritve, ki je še vedno šibka točka,

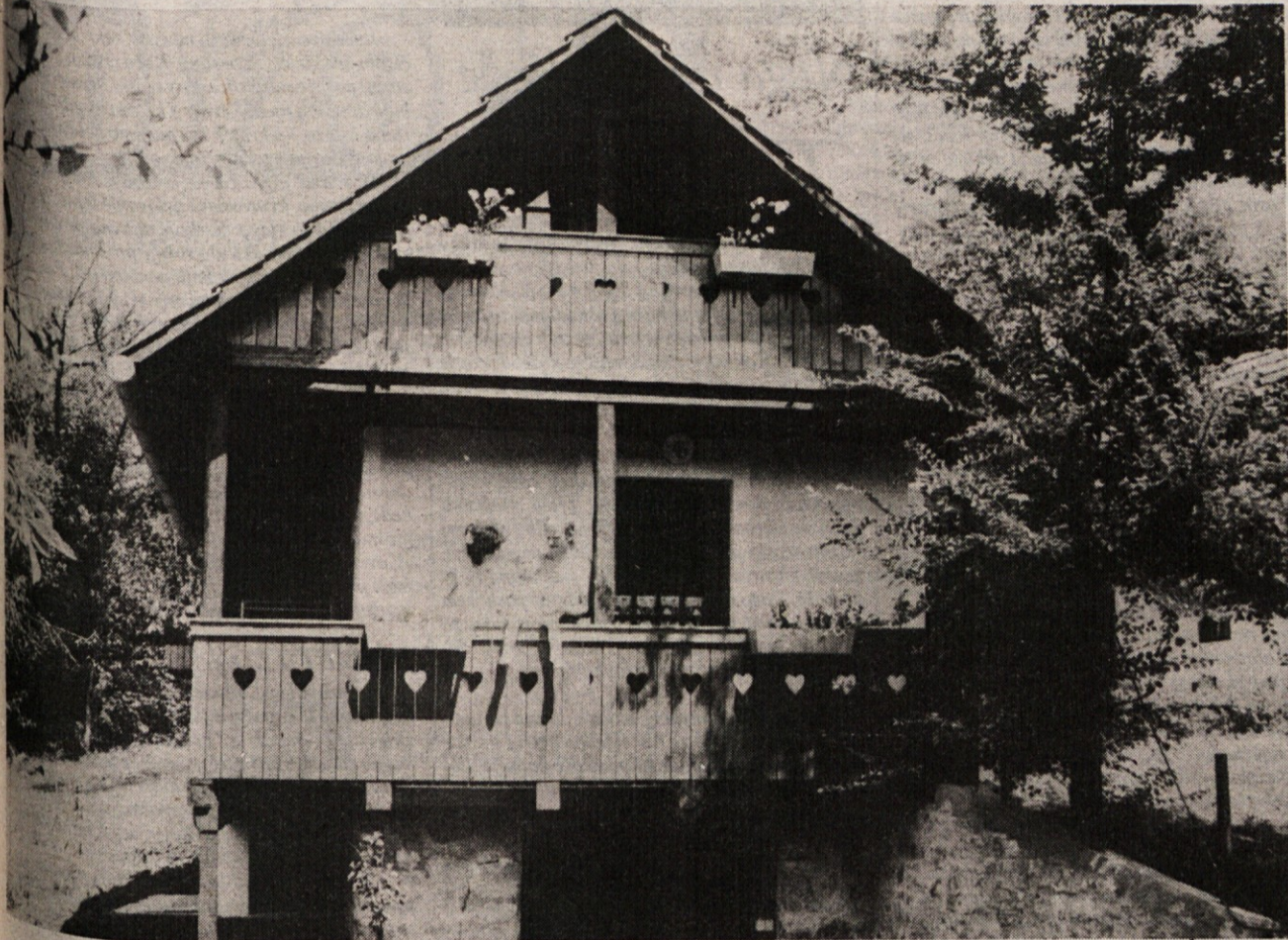

Janez Dulc

• V Tovarni opreme na Mirni imajo približno 45 odst. proizvodnje namenjene Adrii in ravno toliko Revozu, kaka desetina zmogljivosti pa je zaprežena v dodatne programe. Prikoličarski del pomeni izdelavo vse notranje opreme, od tekstila, plastike, elektroinstalacije do nekaterih kovinskih delov, pri avtomobilskem delu pa gre predvsem za sedežne in stropne prevleke ter plastične dele za »katreco«, nosilna programa konfekcija in plastika pa si obetava več dela za petico in novi avto iz programa. Razmišljajo o programu zunanjih ogledal za obstoječi in nadaljnji program Revozza. Posrednega izvoza ima TOM okrog 17 milijonov DEM. Izdelujejo tudi avtokozmetiko. Precej si obetajo od dovolavljenih poslov za Avtocommerce, in sicer naj bi izdelovali nekatere plastične dele za Volkswagen in General motors. Prvi klasični izvoz naj bi opravili v kratkem, in sicer bodo najprej preko Uniketa izvozili za »pokušnjo« na Švedsko vagon sedežnih prevlek za dnevne sobe.

in zanemarjanja marketinga. Danes med delavce vse bolj le prodira spoznanje, da je treba najprej razviti in narediti tržno zanimiv izdelek, ga prodati in poskrbeti, da bo blago tudi plačano.

P. PERC

Lažje je postati iz meščana kmet kot narobe

Kdor se prvič zapelje v Zilje, urejeno belokranjsko vas približno 5 kilometrov oddaljeno od Zupancičeve Vinice, ki je zrasla nad kanjonom tople in čiste Kolpe, ter se ustavi na lepo urejeni domačiji družine Erdeljev, lahko že na prvi pogled ugotovi, da so tukaj doma dobri gospodarji. Seveda pa prišel ne bo vedel, da so obnovljena stara kmečka hiša pa novo gospodarsko poslopje, kozolec ter kašča zrasli v zadnjih treh letih. Ta kmetija se od ostalih belokranjskih loči še po nečem: je prva biološka turistična kmetija v Sloveniji. O tem, kaj pomeni biti biološka kmetija in kaj vse lahko na takšni domačiji ponudijo gostom, pa nekoliko pozneje.

skrbnika, medtem ko so bili dediči v Ameriki. Če-tudi je bila to nekdanja ena najboljših stoječih kmetij v vasi, saj so imeli po tri pare volov, je po toliko letih od nje ostalo bore malo.

Edina stavba, ki je ostala od nekdanje trdne domačije, je bila precej razdrapanja hiša, v kateri ni bilo ne elektrike ne vode, stekla na oknih so bila razbita, streha je puščala, v hiši je raslo kopinje. Uporabni so bili tako rekoč le zidovi. Občinska komisija je ocenila njeno vrednost na 1.500 DEM. »Ljudje so nama svetovali, naj najameva buldožer, ki naj hišo oz. tisto, kar je od nje še ostalo, poruši do tal. Toda odločila sva se, da jo raje prenoviva vsaj za začasno bivališče, saj je bila grajena le z naravnimi materiali, torej iz kamna in lesa, kar je za naju zelo pomembno,« razpredata. Tako sta marca 1988 pričela z obnovo. Ob hiši sta postavila šotor, v katerem sta živela s polletnim Jurijem od marca do novembra, ko je že začel naletavati sneg.

Pred zimo so se potem zatekli v kolikor toliko prenovljeno hišo in že načrtovali, da začnejo spomladi z gradnjo nove hiše ter gospodarskega poslopja nekoliko ven iz vasi. Prav gospodarsko poslopje sta namreč najbolj potrebovala. Ko sta že imela zakoličeno za novo hišo, sta opazila ob stari hiši ostanke temeljev. Od vaščanov sta zvedela, da je včasih tam stal hlev, onadva pa sta postavila gospodarsko poslopje. Pozneje sta izpod Gorjancev pripeljala še kozolec ter ga postavila na mesto, kjer je nekdanje stal. Takrat sta tudi že opustila misel na novogradnjo. Pač pa sta ob pospravljanju smeti, ki jih je bilo dovolj prav povsod, saj je opuščena domačija vaščanom očito prišla prav za odlagalnišče odpadkov, odkrila še temelje kašče. Pa sta se odločila, da postavita še kaščo, prav takšno, kot je bila nekdanje. Tako je celotna kmetija dobila nekdanjo podobo. Med gradnjo kašče sta se odločila, da v njej ne bi imela le shrambe za pridelke,

ampak tudi kako sobo. In tako je dozorela zamisel o apartmaju, ki bi ga lahko oddajala tistim, ki se navdušujejo nad kmečkim turizmom.

V TREH LETIH DOMAČIJA S ŠTIRIMI POSLOPJI

»Seveda nisva čakala na to, da bi morda dobila tudi kakšne kredite, ampak sva gradila v upanju, da bova medtem dobila v pomoč še kak denar. Tako sva zbrala vse podatke, ki so bili potrebni in jih dostavila na črnomajško kmetijsko zadrugo, da bi pripravili program, s katerim bi se lahko potegovala za nepovratni denar za razvoj kmečkega turizma. A so na zadrugi mečkali toliko časa, da je prišel program v Ljubljano prepozno in tako z nepovratnimi sredstvi ni bilo nič. Vendar sva gradila naprej ter hkrati prosila za posojila. V glavnem so nama vsi čestitali, kako izredna sva, ko pa bi bilo potrebno dati denar, je bilo hval konec. Na sasu za preskrbo mesta Ljubljane so naju trepljali po ramenih in obljubljali pomoč, na koncu pa so nama dali 11 tisočakov za žetveno napravo, torej ravno toliko, da sva se odločila za nakup, potem pa sva morala še sama priložiti kupček denarja. In to v času, ko sva bila že tako rekoč v finančnem kolapsu. Končno nama je le uspelo dobiti tudi eno posojilo, za katerega sva morala zbrati kup papirjev, pogoji odplačevanja pa so bili več kot neugodni. Celo kmetijske stroje sva morala prodati, da sva lahko gradila, kar zagotovo ni prav,« pripovedujeta Erdeljevca.

Ob tem dodata, da sta letos znova poskusila dobiti nepovratni republiški denar za kmečki turizem, pri tem pa sta morala ponovno pisati vse, kar je bilo napisano že lani. A sta pred kratkim po naključju zvedela, da njihovega programa iz Črnomlaja sploh niso poslali v Ljubljano. Prav tako je po njenih besedah še vedno nekje v Črnomlju program, s katerim bi morda lahko dobila nekaj cvenka iz naslova demografske ogroženosti. »Pravijo, da bi menda morala imeti za goste 8 ležišč, midva pa jih imava v apartmaju, ki je povsem ločen od naše hiše, le pet. To se nama zdi nelogično, toliko bolj, ker v svetu veliko govorijo o apartmajskem turizmu kot najvišji obliki kmečkega turizma, nama pa štejejo postelje,« se jezita. Res pa je, da sta v zadnjih letih naletela na številne prepreke in če ne bi bila dovolj izobražena, jih po njenem mnenju ne bi mogla premagati. »Zelo lahko je postati iz kmeta meščan, če pa se kdo odloči za obratno pot, ima nešteto problemov,« je trnovo pot Erdeljevcev z enim stavkom opisal Darc.

BOGATA IZBIRA ZELENJAVE 'N ZELIŠČ

V hišici, grajeni izključno iz naravnih materialov in bogato opremljeni, je prostora za 5 ljudi. Gostom so brezplačno na voljo športni pripomočki, kot so gorska kolesa, žoge, lahko igrajo namizni tenis, badminton, in še kaj. V bližini je Kolpa, ki nudi vrsto športnih in ribiških užitkov. V hišici je mini knjižnica, med knjigami pa so številni priručniki o tem, kako je moč na najbolj zdrav način pripraviti hrano. Gostje si namreč sami kuhajo, seveda je vsa hrana rastlinsko-biološkega izvora moč kupiti pri Erdeljevcih, ostalo pa pri sedeh ali v prodajalni. Erdeljeva sta kupila 20 ha zemlje, ki je spadala h kmetiji, vendar pa jo sedaj obdelujeta poldrugi hektar. Gojita kar 130 različnih rastlin od zelenjave do zelišč. Vse je tako rekoč nemogoče naštet, omenita pa številne žitarice, sojico, lečo, bob, nadzemni orešček, fižol azuki, fižol mungo za kaščice, različne buče, jajčevce, lubenice, sladki krompir. Delata jabolčni kis ter različne zeliščne kise, sokove iz rdeče pese, korenčka. Izdelujeta testenine iz pšenične, koruzne in ajdove moke, različne rastlinske namaze, pečeta kruh iz doma zmlete moke. Gostom poleg vsega tega nudita še sadike in semena rastlin, ki jih vzgajata, da receptov in nasvetov, kako se hrana pripravi, niti ne omenjamo. V bližnjih gozdovih pa je v izobilju gozdnih sadežev, tako da si lahko skrbna gospodinja kar na dopustu mimogrede pripravi ozimnico. Glede na to, da je podnebje v Ziljah zelo ugodno, kar dokazuje tudi smokva, ki dobro uspeva na Erdeljevci domačiji, Darc že razmišlja o tem, kako bo začel saditi južno sadje. Seveda pa je vse, kar raste na njihovi kmetiji, vzgojeno brez kemijskih zaščitnih sredstev ali »cidov«, kot jim pravi Darc. Zato pa z ireno pripravljata naravna zaščitna sredstva, na primer iz kopriv, preslice, gabeza, za uničevanje koloradskega hrošča pa se zelo obnese tekočina iz prekuhanih koloradskih hroščev.

Erdeljevca vse te nasvete in še vrsto drugih stresa kot iz rokava. In zato si tako želita, da bi k njima začeli prihajati gostje, ki bi jima s svojim svetovanjem z veseljem pomagala. Toliko bolj, ker so njuni nasveti uporabni v vseh starih letih časih, tako kot so vse mesece v letu odprta vrata njunega apartmaja in kot ima tudi vsak letni čas v Ziljah in okolici svoj poseben čar. M. BEZEK-JAKŠE

IZ HIŠE POD ŠOTOR

Življenska zgodba Erdeljevcev, Darca, Irene ter njenih otrok, triinpolletnega Jurija ter polletnega Kristiana, je ne le zanimiva, ampak celo pretemeljeva tudi za slovenske razmere. Irene in Darc sta si namreč pred leti v Spodnji Slivnici pri Grosupljem postavila montažno hišo, ki je ustrezala vsem zahtevam modernega življenja. Hkrati sta obdelovala njivo ter se vedno bolj zanimala za biološko pridelavo hrane. Začela sta študirati literaturo o bioprehrani in zdravemu prehranjevanju posvečati vedno večjo pozornost. Spoznala sta, da njuna sicer moderna hiša ne ustreza zahtevam večjih vrščarjev ali malih kmetovalcev, v kar sta se počasi prelevila. Za povrh pa je okrog njune hiše zrastle mero od vrha polna, je Darc zaradi velike psihične napetosti v šoli s 1.500 otroki, kjer je bil socialni delavec, zbolel in pustil službo. In preostalo jima ni prav nič drugega, kot da sta se začela ozirati za novim domom.

»Vse vikende sva porabila za to, da sva prebredela Slovenijo ter iskala primerno kmečko hišo. Seveda sva imela določene zahteve predvsem glede na prva ugotovitve je bila, da je v Sloveniji veliko puščanih kmetij, da pa so marsikje težave z zamisljivimi postopki,« pove Irene, sicer ekonomistka, ki je bila, preden se je odselila iz Grosuplje, direktorjeva tajnica v Black Deckerju. Pri svojih obhodih sta najprej izključila Štajersko, ker je po njihovem mnenju ekološko sporna. Potem sta ugotovila, da je Prekmurje preravno, Gorazdski podnebje, Primorska pa jima ni ustrezala zaradi podnebja. Nazadnje jima je ostala le še Bela krajina, ki sta jo prečesala po dolgem in počez, nekoliko pa pogledala tudi onstran Kolpe. Končno sta se odločila za zapuščeno domačijo v Ziljah, na kateri vsaj 60 let ni živel nihče. Imela je le

Bo spet lep in topel dom?

PRELESJE — Nad gruščastim naseljem Prelesje, vzhodno od Dol pri Litiji, je v pripadajočem zaselku Predlog, pod obronki dolenskega pragozda Jatna le domačija Sevkovih. Te dni ponuja kmetija na dobrih 800 m nadmorske višine kaj žalostno podobo. Iz pogorele kmečke hiše strlita sredi ožganih zidov dimnika. V mali hiši je na razmočenih tleh ob krušni peči še nekaj pšenice. Najprej bi človek pomislil, da je tudi tukajšnje razdejanje posledica divjanja vojne vihr. A ni tako. Strela je ob neurju 13. julija pozno popoldne usekala v hišo Sevkovih in brez strehe nad glavo sta v nekaj minutah ostali dve družini. Martin z ženo Ivanko in 13-mesečnim sinkom ter Martinovi starši.

Ognjeni zublji so Sevkovim pobrali vso pšenico, okrog 1000 kg, ki so jo imeli shranjeno na podstrešju, zgorela so zimska oblačila in obutev. Požar je uničil 100 kg sladkorja, 150 kg moke, kar so Sevkovi shranili zaradi bojazni pred hudimi časi. Uničen je elektrokabel, ki ga je, podobno kot drug material, 38-letni gospodar Martin nakupoval, kadar je pač zmožeg, da bi ob boljših časih morebiti začel z gradnjo nove hiše. In še bi lahko naštevali, kako bodo Sevkovi pogrešali motorno žago itd., ako se ne bi zavedali, da so se Sevkovi ob tej katastrofi izognili zanje še hujši tragediji, ki bi lahko pomenila celo smrtne žrtve.

Namreč v tem času, ko je kar okrog 50 vaščanov iz okolice, gasilcev iz Dol, Gradišča in Povšnika prihitelo na pomoč Sevkovim, so bile doma pretežno ženske z otroki, ki so bile na obisku pri sorodnikih. Same ne bi bile kos niti preselitvi Martinovega 80-letnega očeta, ki se je v ujmi in svoji težki bolezni navkljub močno upiral, da bi ga odpeljali na varno. Iz goreče hiše so bivšega gospodarja odnesli vaščani. Zdjaj leži, kot pravijo svojci, klinično mrtev v nekem domu za ostarele.

Njegovo 77-letno ženo Franciško je tragedija tako hudo prizadela, da so se njeni že zbal, da se ne bi mami zmešalo. Med vojno so nam hišo požgali Nemci, ker so mislili, da delamo za partiza-

ne. Potem sva z možem v teh hribih, kjer tedaj še ni bilo takih poti, kakršne so danes, ampak slab kolovoz, le stezka zgradila novo hišo. Bil je to za tiste čase lep in topel dom. Pri nas so ostre zime, snega je po pol metra, v zametih pa tudi kak meter. Zdjaj na stara leta pa se bojim, da me bo še zeblo. Vse sorte nadloge pridejo, starost noče biti sama,« pripoveduje Franciška. Že pred leti si je polomila noge, a posledice še močno in z leti vedno bolj čuti.

Srečo v nesreči pa je imel gospodar Martin, ko se je prav v času neurja, ki mu je zanelo hišo, vračal s traktorjem iz vinograda v bližnji vasi Bransko. Ko je na ozki vaški poti srečeval fička, traktor s prikolico ni obstal na poti, zato je naglo skočil s traktorja. Martin bi bil najverjetneje ob življenje, ko ne bi imel priključene prikolice, ki je zdrs malo zadržala. Seveda se je ob reševanju traktorja, kljub pomoči Oblakovih z Branskega, zamudil in so domači v skrbeh, da se mu ni kaj pripetilo, poslali naproti svaka Franca Žonta z Mirne. Tedaj je na Predlogu že tudi pošteno treskalo in lilo. Ko pa je pri Sevkovih zagorelo, sta šla še dva Preleščana Martinu sporočit žalostno novico. Tako je Martin prišel na Predlog, ko so požrivovalni gasilci in vaščani že opravili, kar so mogli, se pravi, da so ohranili vsaj bližnje gospodarsko poslopje z živino.

Franc Žonta je zaposlen kot mesar v Ivančni Gorici, sicer pa zaprišežen lovec in rad odhaja na prežo v te hribe pod Jatno, od koder je tudi njegova soproga Angelca, zaposlena v mirenški Kolinški. Zatorej imata Franc in Angelca na Predlogu staro počitniško prikolico, ki zdaj služi kot zasilno prebivališče Martinu in Ivanki ter mami Franciški. 13-mesečnega Timčka sta Mirenčana vzela začasno k sebi domov. Toda, kot da ni bilo že dovolj nesreče, je tudi njuni družini nedavno katastrofalno neurje uničilo dobršen del strehe in voda je povzročila veliko škodo v hiši.

Upamo lahko le, da bodo Sevkovim pomagali pri gradnji strehe nad glavo vsi, ki to zmorejo, pač po svojih močeh. Doslej je z desetimi tisočaki priskočil na pomoč le celjski Izletnik, za katerega Martin že 15 let vozi avtobus od Sopot do Celja. Pozimi mora dostikrat 10 km v dolino do avtobusa

s traktorjem ali celo peš, če je snega le preveč. Toliko denarja, kot ga je domačija že sprejela za pomoč, je Martin ravno odšel med našim obiskom na Predlogu strojniku, ki mu je opravil zemeljska

dela. Če bodo pred zimo Sevkovi že pod novo streho, na toplem, pa je odvisno prav od človeške solidarnosti. P. PERC

PO KATASTROFI — Martin, Ivanka in Franciška Sevek pred požgano domačijo na Predlogu, s hišno številko Prelesje 6.

OBRAZI

Včasih je pametno tudi molčati

Nosonov Janez ali po domače Šuštarjev iz Goriče vasi pri Ribnici je pri sedeminosemdesetih letih kar krepak možakar, čeprav rad potarna, da mu srce že malo nagaja in zato ne more več delati tako in toliko kot nekdanj. Toda zase skrbi kar sam, odkar mu je pred dobrimi petnajstimi leti žena Frančiška umrla. Hčerka Majda se je namreč izselila v Nemčijo in pride domov le na

vsakih nekaj mesecev, Francka pa se je poročila v Gorenjo vas, na drugo stran Ribnice. Tja vsako nedeljo odpelejo tudi Janeza, da pokramlja z

vnučki in se poigra s pravnučki. Prvih ima sedem, drugih pa že osem.

Ob delavnikih kraljuje na velikem domu v Goriči vasi Janez kar sam. Sam si skuha v lepo urejeni in čisti kuhinji in še opaziti ni, da pri hiši manjka skrbna ženska roka. Opoldne pa se kosilo včasih le preveč ohladi. Kajti ob tej uri ima Janez opravke, ki je njegovi rodbini zaupan že daleč nazaj, če bi sešel samo, koliko njemu in njegovemu očetu, bi jih zneslo že precej čez sto let. Točno ob dvanajsti se namreč iz podružnične Marijine cerkve v Goriči vasi vsak dan oglasi zvon. Že pred osemdesetimi leti se je Janez kot fantič pričel obešati na vrvi, ko je pomagal očetu Matiji in še sedaj njegove starčevske roke iz cerkvenih lin pošiljajo ista sporočila čez hrib in plan. Včasih je zvonil ob sedmih zjutraj, potem poldne in zvečer avemarijo, še prej, v ranjki Avstriji, pa tudi dan. Sedaj se zvon v tukajšnji podružnici oglasi ob delavnikih le še opoldne in pa seveda, če je mrlič v vasi. Odraslemu s tremi zvonovi, otroku z dvema. To z zvonjenjem in klenkanjem ima res v malem mezincu.

Ko se je Janez rodil, je bil oče že kar v letih, saj je bil devetnajst let starejši od matere. Kar se je v zvezi z očetom Janezu še posebej vtisnilo v spomin, je bila njegova velika ljubezen do dela s čebelami. Pri hiši je bilo vedno med 200 in 300 panjev kranjčev, zato medu za domačo rabo in za prodajo ni

nikoli manjkalo. Tudi sicer je bil oče dober gospodar in je pooskrbel tudi za Janeza. Toda ko je oče umrl, je bil Janez še mlad. Premlad, da bi lahko prevzel posestvo, ki ga je zanj od sosedov, ko so se ti odselili v Ameriko, kupil oče. Domačo kmetijo je prevzel brat Matija, na sosedovo pa se je z vso družino preselil Janez, ko mu je bilo štirinajst let. Od takrat je moral tudi za vse delati in skrbeti. Dela ni bilo težko dobiti, saj je bila lesna industrija v ribniški dolini zelo razvita. V Goriči vasi, ki je bila že takrat med večjimi v fari, je bilo nekaj žag, na katerih je dobilo posel tudi po deset delavcev.

Janez je delal nekaj časa z lesom, potem pa se mu je ponudila priložnost in je dobil državno službo, kar je bilo za tiste čase kar imenitno. Postal je namreč cestar in ta poklic je opravljal vse do konca druge svetovne vojne. Takrat pa je, v strahu za golo življenje, kot civilni begunec odšel na Koroško in doma pustil ženo ter devet in trinajst let stari hčerki. Žena in hčerki sta poslej delali doma kmetiji in zvonili v podružnični cerkvi, kajti Janeza ni bilo nazaj kar dobro leto.

»Saj nisem bil nikjer aktiven in nikomur nisem storil nič žalega. Pri nas smo bili od nekdanj zelo verni. Krivica nisem mogel prenašati ne na eni, ne na drugi strani. Zato je bilo bolje, da sem se umaknil. Kaj se ve, če bi ostal živ,« še sedaj razglablja Janez o tistih časih. V Vitrinju na Koroško

kem je videl marsikaj. Videl je, kako so se domobranci vračali skoraj v gotovo smrt. Kmalu so dobili poročila o grozovitih pokolih. Spominja se mladega znanca, Janeza iz sosednjih Lazov. Ponužali so mu civilno obleko, naj jo obleče in ostane v taborišču, pa jo je odklonil in rekel, da bo šel tja, kamor gredo njegovi kolegi. Nikoli več ga ni videl. Pozneje so vse civiliste preselili v taborišče pri Spitalu. Začelo se je enoletno čakanje na vrnitev. Toda dela vajeni Ribničanje se niso sprjaznili z ležanjem. Mnogi, ki so bili tega večji še od doma, so se podali v grmovje in si nabrali leščevoja. Izdelovali so pričeli suho robo in si tako zaslužili kaj za priboljšek. Tiste čase pošta ni delala in Janez ni dobil od doma nobenih vesti, toda doma so vedeli, kje je in kako se ima. »Veste, tudi v tistih časih so se vesti širile hitro in niso poznale meja. Kakor smo hitro zvedeli za pokole v Kočevskem Rogu, smo tudi zvedeli, kako se situacija umirja in kdaj je zopet varno priti dopnov. Ko mi je to sporočil brat Matija, sem res odšel. Razen formalnega zaslusljanja nisem utrpel nobenih posledic.« pravi Janez Nosan in doda, da je bilo zadnje leto veliko pompa okoli grobišč v Rogu. »Mi smo kraje že vseskozi poznali in tisti, ki imajo tam svojce, so jih tudi obiskovali, toda o tem se ni dosti govorilo, saj je bilo bolje tako. Iz naše vasi jih je šlo precej, na eni ali drugi strani. življenje pa mora iti brez starih zamer naprej.«

T. JAKŠE

— domača in tuja kmetijska mehanizacija — živilska industrija — hlevska oprema —
— agrokemija — blago za široko potrošnjo — avtomobili — STROKOVNA
PREDAVANJA IN POSVETOVANJA — RAZSTAVA VSEH VRST
ŽIVINE — 24. 8. — prodaja žrebic

18. 8. ob 16. uri — VELIKE KONJSKE DIRKE —
»PRVI SLOVENSKE KASAŠKI DERBI«

25. 8. ob 10. uri
PARADA KMEČKIH OBIČAJEV

— vsak večer zabava
— prodaja — sejamski
popusti

KMETIJSKI SEJEM
29. MEDNARODNI KMETIJSKO ŽIVILSKI SEJEM
17. — 25. 8. 91
GORNJA RADGONA

Belokranjsko gradbeno podjetje

ČRNOMELJ

obvešča vse potencialne kupce

poslovnih prostorov in stanovanj, da namerava adaptirati stanovanjsko-poslovni objekt

»POD SMREKO« v Črnomlju.

Adaptirani objekt na izredni lokaciji.

Prosimo vse potencialne kupce, da se zglasijo na Podjetju BEGRAD Črnomelj, ali na tel.: (068) 52-255, 52-218

Odslej tudi v Črnomlju.

Alojz Vrtin
Kočevje 21, 68340 Črnomelj
tel & fax 068 51 638

Revoz d.d.

Renault

SERVIS

RENAULT

Avto življenja

9.8.1991 odpira Alojz Vrtin v Kočevju 21 v Črnomlju nov pooblaščen servis Renault. Ob tej priložnosti mu iskreno čestitamo!

pisma in odmevi

POMOČ SVOBODNI SLOVENIJI

CLEVELAND — Cerkev sv. Vida je bila ustanovljena v Clevelandu v ZDA leta 1893, se pravi pred skoraj 100 leti. Izdaja tudi svoje glasilo, v katerem je 14. julija napisano:

V POMOČ SVOBODNI SLOVENIJI — Sedanja dogajanja v Sloveniji so spodbudila ameriške Slovence, da so se pogovorili, kako pomagati slovenskemu narodu v njegovih naporih za svobodno Slovenijo. Sestavili so odbor iz zastopnikov slovenskih far, glavnih bratskih in drugih organizacij in oblikovali naslednjo izjavo: »Združeni Amerikanci za Slovenijo podpirajo deklaracijo za neodvisnost Slovenije. Apeliramo na vlado Združenih držav Amerike, da takoj priznajo novo demokratično vlado Slovenije.« Zdej je najvažnejše mednarodno priznanje... Združeni Amerikanci za Slovenijo so 5. julija podprli Slovenski fond za pomoč, ki ga je nedavno ustanovil Slovenski ameriški svet v Clevelandu. Ta svet je zadnji dve leti uspešno vodil že dve nabiralni akciji za Slovenijo: za žrtve poplave in za podporo demokratičnih strank ob volitvah.

Odgovor mojemu nekdanjemu tovarišu Jožetu Butari

Dne 21. julija sem v DL prebral članek novinarja G. Bartlja pod naslovom »Zapis o prevaranem pilotu.« Po faksu sem pravočasno poslal DL svoj odgovor tebi, Jože Butara, ki pa tudi po moji urgenci ni bil naslednji četrtek objavljen. 29. julija pa sem dobil telefaks glavnega urednika DL g. Rustja, da moj članek ni in ne bo objavljen, ker je žaljiv, brez argumentov in po njegovem mnenju blati moralni lik Slovenca J. Butare.

Popolnoma mi je jasno, kakšno je ozadje, se pravi, ti, Jože, lahko brez argumentov blatiš mene kot človeka. Tvoja izpoved me je globoko razočarala, me prizadela kot človeka, oficirja in pilota JLA, do včeraj tudi kot tvojega sodelavca in prijatelja. Si se morda kaj zamislil in vprašal, s katerimi argumenti boš lahko potrdil vse te laži o meni, ki si jih napisal.

Kako lahko trdiš, da sem bil glavni oficir pri uporabi aviacije in da sem izdajal ukaz pilotom: »Tuci po svem što se kreče.« Kategorično pobijam oboje in izjavljam čistega obraza, da je to podla laž. Na takšno gnusno dejanje jaz nikoli ne bi pomislil, ne pa, da bi ga ukazal. Ti kot oficir in pilot JLA (sedaj v pokojju) bi moral vedeti oziroma veš, kdo odloča in izdaja ukaze po principu vojaške subordinacije. Kolikor mi je znano, ukaz »tuci po svemu što se kreče« ni bil izdan. Takšnih ukazov nihče od oficirjev, posebno visoko šolanih oficirjev, ne daje.

Jože, vem, da ti je bil s takšnim pisanjem v časopisu cilj oblatiti me med Brežičani in širše, kar ti je delno tudi uspelo. Zanima me samo, zakaj v tebi toliko sovraštva do mene in moje družine. Še pred dvema mesecema si bil pri nas na obisku! Koliko umazanije navajaš v pisanju, med drugim tudi, »naj si kupim umetno sonce, ker da nisem vreden, da me greje pravo.«

Jože, sam dobro veš, da imam še vedno veliko prijateljev, da sem vedno rad po-

magal ljudem in da delim ljudi samo na dobre in slabe, nikakor pa ne po nacionalni pripadnosti. Ljudje se zgražajo nad tvojimi izjavami, tudi tisti, ki te le bežno poznajo. Ali si pomislil na to, da tudi tebe veliko ljudi ne želi več videti!

Prišel bo dan, ko bo resnica znana in potem se bo videlo, kdo je za kaj kriv.

Živim v Brežicah, kjer bi želel tudi ostati. Tukaj imam vse, kar želim, vse, kar imam rad in kar cenim. Večkrat sem zaradi potreb službe moral oditi, vendar sem se vedno rad vračal nazaj. Če pa bodo krajan Brežič zahtevali, da odidem, bom odšel, a nikakor ne na osnovi tvojih lažnivih trditvev.

Jože, zahtevam, da se mi javno preko DL opravičiš in prekličeš svoje lažne izjave. Moje trditve lahko potrdijo številni kolegi, če je potrebno, tudi po pravosodni poti.

Bodi pozdravljen.

Polkovnik aviacije pilot
IVO MARTINOVIČ

OBTOŽBA!

V Dolenjskem listu št. 31 od 1. 8. 1991 je v rubriki »Halo, tukaj bralec...« bralec M. G. podal na račun pismonoš pošte Črnomelj, sicer pavšalno, toda zelo težko obtožbo. Trdi namreč, da dostavlja te pošte občasno odpirajo pisma. Razumljivo, da je ob tako težki obtožbi PTT podjetje Novo mesto dolžno najostreje ukrepati. Takoj smo uvedli preiskavo omenjenega primera, ki še ni končan. V veliko pomoč bi nam bila konkretna informacija, kdaj in komu je bila pošiljka (ali pošiljke) odprta. Zato prosimo M. G. iz Črnomlja, da nam posreduje konkretne podatke. Ugotovljamo tudi, da pošta Črnomelj v tem letu ni prejela nobene pisne niti osebne pritožbe na račun nekalitnetne dostave poštnih pošilk.

PTT podjetje Novo mesto p.o.
Vodja ptt službe
ANTON GABRIJEL

Osnovna šola Frana Metelka Škocjan

razpisuje
naslednje prosto delovno mesto:

1. PREDMETNI UČITELJ
SL — ANG ali
SL — KNJIZ.

Prosta dela in naloge razpisujemo za polni delovni čas za določen čas, in sicer bo s kandidatom sklenjena pogodba za obdobje od 1. 9. 1991 do 31. 8. 1992. Prijave s priloženimi dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v 8 dneh od objave razpisa na naslov: Osnovna šola Frana Metelka Škocjan, 68275 Škocjan.

Reveži šli, kader pa ostal

V šentjernejski Iskri so pustili mladost, zdravje...

Kaj se dogaja s šentjernejsko Iskro? Upori, se sprašujemo delavci, ki smo bili do nedavnega zaposleni v tem podjetju in na lep način poslani domov kot odvečna delovna sila. Ko se je to zgodilo, smo sami sebe tolažili, češ da mora biti tako. Ko pa so kmalu zatem nabirali novo delovno silo in vodstvo, smo spoznali, da ni vse tako, kot so govorili vodilni. Vodstvo je ostalo, okoli 250 delavcev pa so poslali domov.

Iz Ljubljane je prišel gospod »stečajnik«, ki zdaj prodaja naše dolgoletno delo, saj nas je bila večina v Iskri zaposlena od zgodnje mladosti. Delali smo

ponoči, ob nedeljah, praznikih, gradili tovarno. Zdej so najrevnejši doma, na delo pa hodijo kar dobro zastavljeni kmetje, in to celo dva ali trije iz iste hiše. V srcu nas boli, da je na vodilnih mestih ostal kader, ki že pred stečajem ni opravljal svojih nalog.

Sliši se tudi, da zdaj gospod direktor po tovarni prodaja hladno pivo, z obljubljenim proizvodnjo pa ni skoraj nič. V času krize so si vodilni nanovo opremili pisarne, za nas pa ni bilo denarja. In ti ljudje zdaj lepo sedijo na stolčkih. Vsi, ki smo doma, se še nismo ohladili. Zahtevamo takojšnje izplačilo regresa za leto 1990, odpravnine in razliko od preniknih plač, kajti to je naš denar. Pa brez sindikalnih razprav po sodišču. Če se bomo še enkrat zbrali na tovarniškem dvorišču, ne bomo tako ponižni, kot smo bili ob zadnjem slovesu. Kajti v Iskri je ostala naša mladost in zdravje in ne bomo je zlahka pozabili. Prizadeti delavci

JANEZ OPARA

V četrtek je veliko ljudi spremljalo na zadnji poti Janeza Opara. Rodil se je 22. junija 1923 v Gornjem Medvedjem selu pri Trebnjem v družini z osmimi otroki. Po osnovni šoli se je učil kleparstva, kar ga je zelo veselilo, vendar poklica ni opravljal, velika kmetija je namreč terjala vse njegove moči. Poročil se je, si ustvaril družino in rodilo se mu je pet hčera. Bil je zelo priden in napreden kmet, ki je kmalu obnovil vsa gospodarska poslopja in se opremil s stroji. Poleg kmetije je imel še vinograd in zidanico, kjer je vsak mimoidoči naletel na prijazen pozdrav in kozarček cvička. Skrbel je za urejanje vaških poti, in to ne samo v svoji, marveč tudi v sosednji vasi. Ko so hčere odrasle, je doma z veseljem sprejel vseh 11 vnukov, jim izdeloval igračke, hišice za ptice in podobno. Zadnja leta se ga je lotila bolezen. In ko so mu sedajni nemirni časi odprli stare rane iz pretekle vojne, je sam zaustavil korake na svoji življenjski poti.

Za njim je ostal prazen dom brez skrbnega gospodarja, očeta in starega ateja, ob domačih pa ga pogrešajo tudi mnogi sosedje, znanci, prijatelji in njegova vinska gorica.

REZKA MAJER

STRAŠKI »NAJSTAREJŠI MLADINCI« — Krajevna organizacija Rdečega križa iz Straže je v nedeljo popoldan v gasilskem domu pripravila že 11. srečanje starostnikov, ki se ga je udeležilo 100 oseb od skupaj 180 vabljenih. Srečanje bi moralo biti že v nedeljo, 28. junija, pa so ga morale prizadene aktivistke zaradi vojne odpovedati. Tokrat so pomorno pripravile vse, od srečelova in kulturnega programa do pogostitve. Najstarejši krajan, 94-letno Ano Kulovec, so obiskali na domu, najstarejšemu udeležencu srečanja, 88-letnemu Jožetu Dergancu iz Zaloga, pa sta aktivistki Silva Lemovec in Anica Tisovec darovali priložnostno darilo in šopek (na sliki). (Foto: J. Pavlin)

Podjetje

Autopromet, gostinstvo in turizem
Novo mesto — Straža

GORJANCI p.o.

Vavta vas 36, p. Straža pri Novem mestu

objavlja prosto delovno mesto za

VODJO MEDNARODNEGA PROMETA

Od kandidata pričakujemo:

- pripravljenost spoznavanja in obvladovanje tržišča transportnih storitev doma in v tujini,
- vzpostavljanje korektnih poslovnih odnosov ter tekoče vzdrževanje poslovnih stikov s poslovnimi partnerji.

Za obvladovanje tako širokega kroga opravil morajo imeti kandidati:

- visoko ali višjo izobrazbo ekonomske ali prometne smeri,
- aktivno znanje angleškega, nemškega ali francoskega jezika in pasivno obvladovanje enega izmed navedenih jezikov.

Izbranimu kandidatu bomo nudili:

- sklenitev delovnega razmerja za nedoločen čas s polnim delovnim časom, s posebnim pogojem poskusnega dela v trajanju treh mesecev;
- zanimivo in dinamično delo, vezano s potovanji v tujino, saj se delo opravlja pretežno izven sedeža podjetja;
- vložnemu delu primeren osebni dohodek;
- možnost rešitve stanovanjskega problema z dvosobnim stanovanjem v Novem mestu.

Pisne ponudbe z dokazili pošljite na naslov:

»GORJANCI«, Vavta vas 36, pošta Straža, v 15 dneh po objavi. Kandidate bomo o izbiri obvestili v 30 dneh po končanem zbiranju prijav.

ZAHVALA

Ob boleči in bridki izgubi našega nadvse skrbnega in ljubljenega očeta, starega očeta, pradedka in strica

FRANCA GRUDNA

iz Družinske vasi 20

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, vaščanom in znancem, ki so nam nesebično pomagali in z nami sočustvovali v najtežjih trenutkih. Zahvaljujemo se za podarjeno cvetje in vence, vsem sorodnikom, kolektivu Hotela Grad Otočec, Komunali, še posebno kolektivu Pionirja. Najlepša hvala župniku za opravljen obred in vsem, ki ste pokojnega v tako velikem številu spremlili k zadnjemu počitku.

V globoki žalosti: vsi njegovi

ZAHVALA

V 84. letu starosti nas je za vedno zapustila draga mama, tašča, sestra, babica in prababica

MARIJA FLORJANČIČ

rojena Žagar

iz Dol. Karteljevega 12

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem ter sovaščanom za podarjeno cvetje, izrečeno sožalje ter spremstvo na njeni zadnji poti. Še posebno zahvala Avguštinovim in Sajatovim za nesebično pomoč, sodelavcem Iskre Tenel, Donitu Medvode, pevskemu zboru, govorniku ter g. župniku za lepo opravljen obred.

Žalujoci: sin Franci, hčerke Anica, Štefka in Sonja z družinami ter Cili in ostalo sorodstvo

ZAHVALA

V 84. letu starosti je umrl naš dragi

RUDOLF LAVRIČ

s Preloke 57

Prisrčno se zahvaljujemo za vso pomoč dobrim sosedom, medicinski sestri Marici Hudelja, g. župniku za lepo opravljen obred ter vsem ostalim, ki ste ga pospremili na zadnji poti.

Žalujoci: žena Barbara, hčerka Anica z možem, brat Vinko z družino in ostalo sorodstvo

ZAHVALA

*Skrb, delo in trpljenje
tvoje je bilo življenje.
Bolečine in trpljenje si prestal,
zdaj boš v grobu mirno spal.*

V 77. letu nas je zapustil naš dragi ata, stari ata, brat, stric in boter

JOŽE VINTAR

Kalce Naklo 37

Ob boleči izgubi našega ata se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom; ki ste nam v težkih trenutkih pomagali, izrekli sožalje, pokojnemu darovali vence in cvetje ter ga spremili na zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo ZD Kostanjevica, LD Vel. Podlog, ČD Leskovec. Hvala govornikom pri odprtem grobu, g. župniku za lepo opravljen obred. Posebno pa se zahvaljujemo družinam Rus, Račič, Glogovšek, Colarič in Flajšman. Vsem še enkrat iskrena hvala!

Žalujoci: sinova Albin in Jože, hčerke Marija, Angela, Albina in Ivanka z družinami ter ostalo sorodstvo

ZAHVALA

*Rad si delal, rad živel,
polja in gozdove rad imel,
zdaj, ko te več med nami ni,
vemo, koliko nam pomenil si.*

Po dolgotrajni bolezni nas je v 71. letu starosti zapustil dragi mož, oče, stari oče, tast, stric in svak

MATIJA ROGINA

iz Stare Lipe 4

Iskreno se zahvaljujemo dobrim sosedom, vaščanom, sorodnikom in znancem za pomoč in darovano cvetje, vence in sveče ter izraze sožalja. Hvala tudi zdravstvenemu osebju iz Vinice, posebno dr. Špecovi, kolektivom Novoteks Vinica, DSO Črnomelj, Farma Ihan ter g. dekanu za opravljen obred. Hvala vsem, ki ste pokojnega v velikem številu spremili na zadnji poti.

Žalujoci: vsi njegovi

ZAHVALA

*Zaman je bil tvoj boj,
zaman vsi dnevi upanja, trpljenja,
bolečina je bila močnejša od življenja.*

Po težki bolezni nas je v 56. letu starosti zapustil naš dragi mož, oče, stari oče, tast, sin in brat

JULIJ MALENŠEK

s Štrekljevca 1/B pri Semiču

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, dobrim sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani, nam kakorkoli pomagali, pokojniku darovali toliko cvetja in ga v tako velikem številu spremili na zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo GD Štrekljavec za organizacijo pogreba, govornikoma Metki Golobič in Alojzu Vidmarju. Zahvaljujemo se tudi internemu oddelku Splošne bolnice Novo mesto in gospodu župniku za opravljen obred. Se enkrat vsem iskrena hvala!

Žalujoci: žena Francka, hčerka z družinami in vsi, ki smo ga imeli radi

ZAHVALA

*Rad si delal, rad živel,
polje in gozdove rad imel,
zdaj, ko te več med nami ni,
vemo, koliko nam pomenil si.*

V 57. letu starosti nas je po dolgotrajni bolezni zapustil naš dragi mož, oče, stari oče, brat in stric

JOŽE ABRAM

z Rožnega 41 pri Brestanici

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nam izrekli ustno in pisno sožalje, darovali cvetje in ga spremili v tako velikem številu na prerani zadnji poti. Iskrena hvala internemu oddelku bolnice v Brežicah, ZG Prometni sekciji Zidani Most, kolektivom železniške postaje Brestanica, železniški pihalni godbi iz Zidanega Mosta, Trubarjevemu domu Loka, ZD Krško, g. župniku iz Brestanice za lepo opravljen obred, sosedom Gmajničevim in Ferlinovim, Slavki Gabrič ter za besede slovesa ob odprtem grobu g. Ivanu Abramcu. Vsem, ki ste pokojnega pospremili v tako velikem številu na prerani zadnji poti ter vsem, ki ste v težkih trenutkih nam kakorkoli pomagali, iskrena hvala!

Žalujoci: vsi njegovi

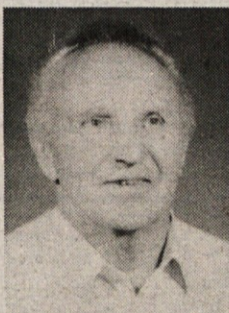
OSMRTNICA

Sporočamo žalostno vest, da nas je v 80. letu zapustil naš dragi mož, ata, stari ata in brat

VINKO JORDAN

z Gmajne 11, Raka

Žalujoci: njegovi

ZAHVALA

Kruta bolezen nam je v 69. letu starosti vzela dragega moža, očeta, starega očeta in brata

ANTONA ŠPORARJA

iz Straže, Ul. talcev 16

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za pomoč, darovano cvetje, sveče, izraze sožalja ter spremstvo pokojnega na zadnji poti. Prav tako se zahvaljujemo g. župniku za opravljen obred. Vsem še enkrat iskrena hvala!

Žalujoci: vsi njegovi

OSMRTNICA

Sporočamo, da je umrl naš sodelavec

IVAN PRAH

cestar

Ohranili ga bomo v trajnem spominu

CESTNO PODJETJE NOVO MESTO

ZAHVALA

Tiho in brez slovesa nas je v 50. letu starosti zapustil naš dragi mož, oče, brat, stric, zet in svak

PAVEL SIMONIČ

iz Metlike

Iskrenò se zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom in znancem za izkazano pomoč, izarečeno sožalje in darovano cvetje. Iskrena hvala delavcem občinske uprave Metlika, Obrtni zbornici Metlika, govornikoma g. Milanu Vajdi in g. Branku Predoviču za ganljive besede ter g. duhovniku za lepo opravljen obred.

Žalujoci: žena Nuša, hčerke Petja in Helena ter ostalo sorodstvo

ZAHVALA

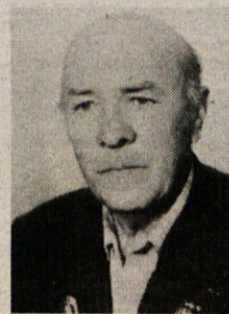
V 81. letu nas je zapustila naša mama

JOŽEFA VIDRIH

Golušnik 4

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, vaščanom in prijateljem za vso pomoč, izraze sožalja, podarjeno cvetje ter številno spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala tudi g. župniku za opravljen obred.

Vsi njeni

V SPOMIN

*Rad si delal, rad živel,
polja in gozdove rad imel,
zdaj, ko te več med nami ni,
vemo, koliko nam pomenil si.*

Mineva žalostno leto, kar nas je zapustil naš dragi

LOJZE JAKŠA

iz Rožnega Dola

Vsem, ki obiskujete njegov grob in mu prižigate sveče, iskrena hvala!

Vsi njegovi

ZAHVALA

*Trpljenje si prestala,
zdaj boš v grobu mirno spala.*

V 91. letu starosti nas je zapustila naša draga mama, stara mama in babica

ANICA GAZVODA

s Sel pri Zajčjem Vrhu 3

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za iskreno sožalje ter spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala g. župniku za lepo opravljen obred. Hvala vsem.

Žalujoci: sinovi z družino

V SPOMIN

*Bolje je biti otrok in imeti krepost,
zakaj njen spomin je nesmrten,
ker je znana pri Bogu in pri ljudeh.
(Modr. 4,1)*

ANGELCI DULAR

z Jame pri Dvoru

Ob prvi obletnici smrti

Sorodniki in prijatelji

ZAHVALA

*Nihče ne ve, kako boli, ko tebe,
ljubi mož in oče, več v našem domu ni.
A spomin nate vsak dan bolj živi, saj
zlatih src, kot si imel ga ti, malo še živi.*

V 67. letu starosti nas je zapustil naš dragi

MATKO ABRAM

upokojeni elektromehnik z Rožnega

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem ter družinam Župevc, Paulin in Mirt za takojšnjo pomoč, izraženo sožalje in darovano cvetje. Zahvaljujemo se pevcem iz Brestanice, govornikoma g. Ivanu Abramcu in Branku Vodopivcu, g. župniku za lepo opravljen obred. Posebna zahvala dr. Sikovšku za dolgoletno skrb. Vsem, ki ste pokojnega pospremili v tako velikem številu na njegovi zadnji poti, še enkrat iskrena hvala!

Žalujoci: žena Vida, sin Marjan z ženo Miro, hči Tanja z možem Dragom, tašča ter vnuki Sebastijan, Sašo in Erika

